

[1982 செப்டம்பர் 10]

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(இ) நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு, 1982—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன். தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண்.3) சட்ட முன்வடிவு *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 மற்றும் அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன். தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண்.3) சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(9) தனித் தீர்மானங்கள்

(அ) இலங்கையில் தமிழர் உரிமை காக்கப் போராடிய இரு தமிழ் இளைஞர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டு இருப்பதை ரத்து செய்வது.

*திரு. ப. நெடுமாறன். தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“இலங்கையில் தமிழர் உரிமைக்காகப் போராடிய திரு. செ. யோகச்சந்திரன் என்ற குட்டிமணி. திரு. க. ஜெகநாதன் ஆகிய இரு தமிழ் இளைஞர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டு இருப்பதை ரத்து செய்ய, தலையிட்டு ஆவன செய்யும்படி இந்தியத் தலைமை அமைச்சருக்குப் பரிந்துரை செய்யும்படி தமிழக அரசை இப்பேரவை வேண்டிக்கொள்கிறது.”

*1982 செப்டம்பர் 10 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ப. நெடுமூரன்]

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்திய நாட்டின் சுதந்திரப் போராட்டத்தின்போது பக்திசிங், சுகதேவ், ராஜ்குரு ஆகிய 3 இளைஞர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டபோது இந்தியா பூராவும் அதிர்ச்சி அடைந்தது. சொல்லொணா வேதனையிலே ஆழ்ந்தனர் மக்கள். அதைப் போலவே தமிழகத்திலே 1942 ஆகஸ்டு புரட்சிப் போராட்டத்தின்போது குலகேரப்பட்டினம் கொலை வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட ராஜகோபாலன், காசிராசன் என்ற இரண்டு பேர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டபோதும், தமிழகம் மிகபெரிய அதிர்ச்சி அடைந்தது. அந்த நிலையை இன்றைக்கு தமிழகம் அடைந்துள்ளது. நம்முடையோகச்சந்திரன், என்ற குட்டிமணி, ஜெகன் என்பவர்களுக்கு இலங்கையிலே மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு தமிழகம் பூராவும் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. எல்லாம் கட்சிகளும் கட்சி சார்பற்ற மக்களும் மிக வேதனையில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். குட்டிமணி அவர்கள், ஜெகன் அவர்கள் ஆகிய இரண்டு பேர்களும், சமீபத் தமிழ் நாட்டினை நேசித்ததைத் தவிர வேறு குற்றம் அவர்கள் செய்யவில்லை. ஆனால் அந்த நாட்டின் அரசு அவர்களை சிறையிலே சித்திரவதை செய்து சொல்லொணா கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கி, அவர்களிடமிருந்து வெற்றுத்தான்களிலே கையெழுத்து வாங்கி அதை ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக நீதிமன்றத்திலே சமர்ப்பித்து அதையே அவர்களுக்கு எதிரான சாட்சியமாப் பயன்படுத்தி, அவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தென் ஆப்ரிக்க அரசாங்கத்தின் கொடுமையான சட்டத்தினை இலங்கை அரசாங்கமும் அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு அந்தச் சட்டத்தின்படி குட்டிமணி, ஜெகன் ஆகியவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எதிராக எந்தச் சாட்சியங்களும் இல்லை. அவர்களுக்கு எதிராக யாரும் சாட்சியம் சொல்வதற்கு முன்வரவில்லை. ஆனால் அவர்களை அங்கே ராணுவசிறை முகாமிலே எப்படியெல்லாம் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சிலவற்றை நான் உங்கள் மத்தியிலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அவர்களுடைய கைகளிலும், கால்களிலும் விலங்கு பூட்டி அந்தரத்திலே தொங்கவிட்டு அடித்தார்கள். கண், காது, மூக்கு, ஆண் உறுப்பு எங்கும் மிளகாய்த்தூளைத்தடவி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சம்பவங்களைப் பற்றிப் பேசுவதில் பயன் இல்லை. அது இன்னொரு நாட்டு சம்பவம். விடுதலைப் பற்றி மட்டும் பேசினால் நல்லது.

திரு. ப. நெடுமூரன்: அவர்களைச் சித்திரவதை செய்து பெற்ற வாக்குமூலத்தின் மூலம்தான் அவர்களுக்கு அங்கே எதிராக பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதன் விளைவாக

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

அவர்களுக்கு மரணதண்டனை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மரண தண்டனையை ரத்து செய்யவேண்டும். அவர்களை விடுவிக்க வேண்டுமென்று தமிழக மக்கள் விரும்புகிறார்கள். தமிழகத்திலேயுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் எந்த வேறுப்பாடும் இல்லாமல் அந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

சுதந்திரப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட பக்தசிங்கோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுவதற்குக் காரணம் ரொல்ல விரும்புகிறேன். பக்தசிங்குக்கு விதிக்கப்பட்ட அந்தத் தூக்கு தண்டனையை எதிர்த்து தேசத்தந்தை மகாத்மா காந்தி அடிகள் அன்றைக்கு வைகிராயாக இருந்த இர்வின் அவர்களைச் சந்தித்து அதற்காகப் போராடினார், வேண்டினார். அந்த இளைஞர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். காங்கிரஸ் செயற்குழுவினும் அதைப்பற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. தேசம் பூராவும் இருக்கக்கூடிய சகல அமைப்புகளும் பக்தசிங், குருதேவ், ராஜ்குரு ஆகிய இவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தின. அன்றைக்கு மகாத்மா காந்தி அடிகள்கூட அதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ஒன்றை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள்.

'Well, I was not on my defence, and so I did not bother you with the details of what I did to save Bhagat Singh and his comrades. I pleaded with the Viceroy as best I could. I brought all the persuasion at my command to bear on him. On the day fixed for the final interview with Bhagat Singh's relations I wrote personal letter to the Viceroy on the morning of 23rd. என்று மகாத்மா காந்தியடிகள் எழுதின அந்த வாசகத்தை நான் இங்கே சொல்வது இவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்ற காரணத்தால்தான் அதை நான் கூட்டிக் காட்டுகிறேன். இன்னொரு இடத்திலே மகாத்மா காந்தி அடிகள் 'And it was not I alone who did what was humanly possible. The revered friend Panditji and Dr. Sapru tried their best.' என்று சொல்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12.10)

இப்படித் தொடர்ந்து இந்த இளைஞர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தியடிகள் போராடியதைப்போல் இன்று அந்த விடுதலை வீரர்களான ஜெகன், குட்டிமணி ஆகியவர்களின் மரண தண்டனையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்து மக்களும் குரல் கொடுக்கிறோம்.

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

அதைப்போல தமிழ்நாட்டிலே ராஜகோபால், காசிராஜன் ஆகியோர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை ரத்து செய்ய ஒரு இயக்கம் நடத்தப்பட்டது. மதிப்புக்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் அந்த இயக்கத்தை தலைமை தாங்கி நடத்தினார்.

அதைப்போல அமெரிக்காவில் அணு விஞ்ஞானிகளாக இருந்த ரோசன் பெர்க் தம்பதிகளுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டபோதும் உலகம் பூராவும் குரல் கொடுத்தது. அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படாவிட்டாலும் உலகம் பூராவிலும் ஒரு இயக்கம் ஏற்பட்டு, ஒரு செனட் குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவினால் அமெரிக்காவின் குற்றச்சாட்டு நியாயமற்றது என்று கண்டறியப்பட்டது. அந்தமும் இங்கே சுட்டிக்காட்டி, இப்படிப்பட்ட குழ்நிலைகளை மனதில் வைத்து, ஜெகன், குட்டிமணி என்ற ஜரண்டு தமிழ் இளைஞர்களையும் விடுதலை செய்ய நாம் பாடுபட வேண்டும். ஈழ நாட்டு தமிழர்களின் உரிமைகளைக் காக்க போராடினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற மரண தண்டனையை ரத்து செய்து, அவர்கள்மீது கருணை காட்ட வேண்டுமென்று இலங்கை அரசை நம்முடைய தலைமை அமைச்சர் வற்புறுத்த வேண்டும். அதை நம்முடைய தமிழக அரசு பரிந்துரைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய தீர்மானத்தை வற்புறுத்தி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, கோவா கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டு, சிறையிலே வாடிக்கொண்டிருந்த ரானடே என்ற விடுதலை வீரனை விடுவிக்க வேண்டுமென்று வெளிநாட்டிலே இருந்தபோது ரோமாபுரியில் போப்பாண்டவரை சந்தித்து முறையிடு செய்து, வீரன் ரானடேயை விடுவித்த அண்ணா வழியில் நின்று இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் தந்திருக்கிற தீர்மானத்தைப் போல திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கருப்பையா அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே உமாநாத் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்களும் இங்கே தீர்மானங்களை அளித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்ற அளவில் இந்த அரசும் இருக்கும் என்கின்ற நிறைந்த நம்பிக்கையோடுதான் நான் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கு எடுத்துவைக்க முன் வந்துள்ளேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1982 செப்டம்பர் 10]

இலங்கையிலே தமிழ் ஈழர் விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிற இளம் தமிழர் பட்டாளம் உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலேயும் இன்றைக்கு சிதறிக் கிடக்கிறார்கள். அப்படி சிதறிக் கிடப்பவர்களில் சிலர் தமிழ்நாட்டிலேயும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்த நேரத்தில், அவர்கள்மீது சில வழக்குகள் தமிழகத்திலே தொடரப்பட்டபோது, அவர்களை இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டுமென்று இலங்கை அரசு கூறிய நேரத்தில் தமிழகத்திலே உள்ள எல்லாக் கட்சிகளும், ஆளும் கட்சி உள்ளிட்ட அனைவரும் அவர்களைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது, அப்படி அனுப்புகின்ற நிலையை உருவாக்கக்கூடாது என்று இந்திய தலைமை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே வலியுறுத்தி இருக்கிறோம். நேரிலே நான் டெல்லியிலே பிரதமரை சந்தித்த போதும், வெளிவிவகார அமைச்சர் நரசிம்மராவ் அவர்களைச் சந்தித்தபோதும் அதை வற்புறுத்திக் கூறி இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள நிலை, இதற்கு முன்பு நாம் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நம்முடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்க, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக தாய்த் தமிழகம் இருக்கும்; இந்தியத் திருநாடு இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட நடத்திய கூட்டங்கள், பேரணிகள் அனைத்தையும்விட மிக முக்கியமான ஒரு கட்டத்தில் வந்து இருக்கிறது.

குட்டிமணி, ஜெகன் என்கிற இரண்டு இளைஞர்கள் மேலே கொலை குற்றம் சுமத்தப்பட்டு, கூண்டிலே ஏற்றப்பட்டு அவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மரணத்தை தழுவிட நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு முன் வருகிறோம் என்று அவர்கள் மார்தட்டி வீர உரை ஆற்றியிருந்தாலும் கூட, அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை நமக்கெல்லாம் இருக்கிறது. அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றத்தான் இந்தத் தீர்மானம் ஆகும்.

அவர்கள் வன்முறையிலே ஈடுபட்டார்கள் என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படலாம். ஆனால் சில நேரங்களில் விடுதலை இயக்கத்தில் வன்முறை தவிர்க்கப்பட இயலாத ஒரு சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறது என்பதை நாடு அறியும், அனைவருமே அறிவார்கள். இன்றைக்கு யாசர் அராபத் அவர்களுடைய தலைமையிலே நடைபெறுகின்ற பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தை நம்முடைய இந்திய யூனியனுடைய அரசு அங்கீகரித்திருப்பதை, ஆதரிப்பதை நாம் காண்கிறோம். அதைப்போலவே தென் ஆப்பிரிக்கா விடுதலைப் போராட்டத்தை, இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் அண்மையிலே மொரீஷியஸ் தீவுக்கும், மற்ற தீவுகளுக்கும் சென்றபோது ஆதரித்து தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

1982 செப்டம்பர் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அந்த வன்முறைகள் நியாயப்படுத்தப்படுகிற நேரத்தில், ஒரு வேளை இலங்கையிலே நடைபெற்றிருப்பது வன்முறை என்றாலும்கூட, ஒரு விடுதலை நோக்கத்தோடு, நாட்டுப்பற்று என்கிற எண்ணத்தோடு அவை நடைபெற்றிருக்குமேயானால், பாலஸ்தீனத்தையும், தென் ஆப்பிரிக்காவையும், எந்தக் கண் கொண்டு நோக்குகிறோமோ, அதே கண் கொண்டுதான் இன்றைக்கு இலங்கையிலுள்ள இந்த இரண்டு இளைஞர்களையும் அவர்களுக்குப் பின்னாலே இன்னும் வரிசையாக நிறுத்தி இருக்கிற, தூக்குமரத்தை நோக்கி நிறுத்தப்படக்கூடிய சூழ்நிலையில் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிற, சிறையிலே பல்வேறு கொடுமைகளை, சொல்ல நாகூசுகிற, சொன்னாலும் கேட்க சகிக்காத அத்தகைய சித்திரவதைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அந்த தமிழ் இளைஞர்களை எல்லாம், மரண தண்டனையிலிருந்து காப்பாற்றுங்கள் என்பது மாத்திரம் அல்ல நம்முடைய தீர்மானம் அப்படி இருந்தாலும்கூட, அவர்களை யெல்லாம் விடுவிக்க வேண்டும் என்கிற உட்பொருளையும் கொண்டுதான் இந்தத் தீர்மானங்களை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதை நம் தலைமை அமைச்சரிடத்திலே கேட்கிற அதே நேரத்தில், அவர்கள் நம்மைப் பார்த்து திருப்பிக் கேட்கிற சூழ்நிலையில் நாம் நடந்துக் கொள்ளக்கூடாது. அதே இலங்கை இளைஞர்கள் மீது நீங்கள் வழக்குப் போட்டிருக்கிறீர்களே என்று அப்படி ஒரு குற்றம் சுமத்துகிற நிலைமைக்கு கூட இல்லாமல், இலங்கைத் தமிழ் இளைஞர்கள் மீது தமிழக அரசு போட்டிருக்கிற வழக்குகளை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று, இந்தத் தீர்மானத்தை நம்முடைய தலைமை அமைச்சருக்கு அனுப்பி வைப்போமேயானால், இந்தத் தீர்மானம் மிக உயர்ந்த மதிப்பை தரக்கூடிய தீர்மானமாக இருக்கும் என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நானும் வழி மொழிந்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. இல. பலராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்னை மொழி உணர்வில் அல்லது வேறு உணர்வுகளின் அடிப்படையில் இல்லாமல், ஒரு மனிதாபிமான அடிப்படையில் ஏற்பட்ட உணர்வாக நாம் பார்த்திட வேண்டும். ஸ்ரீலங்கா அரசினுடைய உள்நாட்டுப் பிரச்னையாக இருந்தாலும், அதில் நாமெல்லாம் அதிகமாகத் தலையிட முடியாது என்ற ஒரு நிலைமை இருந்தாலும், இந்தியப் பிரதமர் அவர்களும், இந்திய அரசும் இதில் தலையிட வேண்டும் என்ற உணர்வை நாம் மதித்து, இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. இல. பலராமன்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

குட்டிமணியும், ஜகன் அவர்களையும் தூக்கு தண்டனையிலிருந்து காப்பாற்றுவது என்கிற நிலையில் மட்டும் இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்காமல், அங்கேயிருக்கக்கூடிய மொழிவாரி நிலையில், தமிழர்கள், இலங்கையர்கள், சிங்களவர்கள் என்கிற பிரிவு நிலை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று மனிதாபிமானத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தீர்மானத்தை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் வெகு ஜாக்கிரதையாக அணுகும் என்ற நம்பிக்கையுடன், மாநில அரசு மத்திய அரசை அணுகி, நல்ல தொரு நிலையில் தீர்வு காண வேண்டும் என்று, தமிழ் மக்களின் சார்பாக, தமிழ் பேசும் இளைஞர்கள் சார்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து விடை பெறுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரம்மா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நண்பர் நெடுமாறன் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். ஏற்கெனவே இலங்கையில் வாழக்கூடிய தமிழ் மக்களுடைய உரிமைகளுக்காக இயக்கம் நடத்திக்கொண்டு வரக்கூடிய நண்பர்கள் தமிழகத்திலே கைது செய்யப்பட்டபோதும், மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்த நிலை-அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக போராடக்கூடிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற வகையிலே, வேறு ஒரு நாட்டில் அடைக்கலம் புகுந்துக் கொள்வதற்கு உரிமையிருக்கிறது. அந்த உரிமையை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்கள் மீண்டும் இலங்கைக்கு திரும்பி அனுப்பப்பட்டால், அவர்கள் அங்கே கடுமையான தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவார்கள். ஆகவே அவர்களை இலங்கை அரசு திரும்பி அனுப்பியாக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினாலும், அதற்கு மத்திய அரசு இடம் கொடுக்காமல், அந்த நண்பர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும், என்ற நிலையைத்தான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்தது.

(பிற்பகல் 12-20)

அதேபோன்று நமக்கு அண்மையில் இருக்கக்கூடிய நாடாகிய இலங்கை அரசோடு பேசி அங்கே இரண்டு இளைஞர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை ரத்து செய்வதற்கு அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்குமாறு வற்புறுத்துவதற்காக இந்த நடவடிக்கையிலே மாநில அரசு ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதற்காகத்தான் இந்தத் தனியார் தீர்மானம் இப்போது இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்றது. பொதுவாக அரசியல் இயக்கங்களிலே இந்தியாவிலே உள்ள இயக்கங்களானாலும் அல்லது மற்ற இடங்களிலே உள்ள இயக்கங்களானாலும் அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு மரண தண்டனை

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

விதிக்கும்போது அந்தத் தண்டனையை ரத்து செய்யவேண்டும் என்றும் அதிலே சில காலம் கழித்து அவர்கள் சிறையிலே இருந்தாலும் கூட அவர்களுடைய தண்டனையை ரத்து செய்து விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று இயக்கங்கள் நடைபெறுவது என்பது இயற்கை.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இன்டர்னேஷல் அம்னாஸ்டி என்ற சொல்லப்படுகின்ற சர்வதேச ரீதியில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் உரிமைகளுக்கான அமைப்பு கூட மரணதண்டனை என்பதையே ரத்து செய்யவேண்டும் என்று சொல்கின்ற ஒரு நிலையினை எடுத்திருக்கின்றது. உலகின் பல பகுதிகளிலும் எந்தவிதமான குற்றங்களுக்காகவும், கொலை குற்றமாக இருந்தாலும் கூட மரணதண்டனை என்பது சமுதாய ரீதியிலே பொருத்தமானதல்ல என்ற கருத்து விரைவாகப் பரவி இருக்கக்கூடிய காலத்திலே நாம் வாழ்கிறோம்.

இந்த நிகழ்ச்சி ஒரு போலீஸ்காரரைக் கொலை செய்தது சம்பந்தப்பட்டது. அதன்படி இரண்டு இளைஞர்களுக்கு மரணதண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாதாரணமாக சுதந்திர இயக்கங்கள் நடைபெறுகின்றபோது அரசாங்கத்தின் அமைப்புகளுக்கும் போராடுகின்ற இயக்கங்களுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்படுகின்றபோது இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. எனவே இதை ஒரு கிரிமினல் குற்றமாகக் கருதுவது என்பது ஒரு வழக்கமல்ல. அந்த அடிப்படையிலேதான் இலங்கையிலே இருக்கக்கூடிய தமிழ் மக்களும், சிங்கள மக்களும் சேர்ந்து ஜனநாயக ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் அங்கே உள்ள தமிழ் மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற வகையிலே இந்தியாவிலே உள்ள ஜனநாயக சக்திகளும் விரும்புகின்றன. அதற்கு வழிவகுக்கக்கூடிய வகையில் இந்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று நாம் கேட்டுக்கொள்வது முற்றிலும் சரியானதாகும். அது முற்றிலும் நியாயம். எனவே இது இன்னொரு நாட்டினுடைய உள்நாட்டுப் பிரச்சினை என்ற வகையிலே அதிலே தலையிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள வில்லை. ஆனால் மக்களின் இயக்கங்கள் நடைபெறக்கூடிய காலத்திலே ஏற்படக்கூடிய உரிமைப் பிரச்சினைகள் என்ற அடிப்படையிலே இன்று இதிலே இந்திய அரசாங்கம் தலையிட்டு தன்னுடைய நல்லெண்ணத்தையும் தன்னுடைய செல்வாக் கயும் பயன்படுத்தி அந்த இளைஞர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட மரணதண்டனையை ரத்து செய்யவேண்டும் என்பதற்காக தமிழ்நாடு அரசு இந்திய அரசிடம் தீவிரமாக வற்புறுத்தவேண்டும் என்று

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1982 செப்டம்பர் 10]

இந்தத் தீர்மானத்தை நான் இங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே மீண்டும் வற்புறுத்தி அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இலங்கையினைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கின்ற வழக்குகள் பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினையிலே தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கும், இங்கே இருக்கக்கூடிய அனைவருக்கும் ஒரேமாதிரியான கருத்துத்தான் இருக்கின்றது. அவர்கள் மீது பழிவாங்கப்படக்கூடிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் நம் அனைவருடைய நோக்கமாக இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால் அவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் சம்பந்தமாக இதே அணுகுமுறையினை தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வழிமொழிந்து அமர்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகப் போராடிய திரு. குட்டிமணி, திரு. ஜகன் ஆகிய இருவருக்கும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மரண தண்டனையை ரத்து செய்யும்படி இந்திய அரசு தலையிட்டு ஆவன செய்யும் படி இந்திய தலைமை அமைச்சருக்குப் பரிந்துரை செய்யும்படி தமிழக அரசு வேண்டிக்கொள்ளக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் வழிமொழிகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றும் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்ற அனைத்து தலைவர்களும் பேசிய கருத்தோடு நானும் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இலங்கையில் வசிக்கின்ற தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள் குறித்து சென்ற ஆண்டு தமிழ் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுதிரண்டு, ஒருநாள் நம்முடைய கண்டனக் குரலை ஒரு மிகப் பெரிய பந்த் நடவடிக்கை மூலமாக நம்முடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினோம். அதைத் தொடர்ந்து இன்றைய தினம் இலங்கைக்குச் சென்றுவந்த, பல்வேறு அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், தாங்கள் நேரடியாக பார்த்து வந்து கூறக்கூடிய விஷயங்களை பார்க்கும்போது, தமிழ் மக்கள் பல்வேறு பகுதிகளில், இன்றைக்கு அவர்கள் நடமாட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடைகள் குறையாடப்படுகின்றன. பெண்கள் தனித்து செல்ல முடியாத ஆபத்தான நிலைமை இன்றைக்கும் நீடிக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற தமிழ் மக்களின் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற தமிழ் மக்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பெற்று நல்லாழ்வு வாழவும், அதற்கான இயக்கமும் நடைபெற்றி வருகிறது.

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அங்கேயிருக்கின்ற சிங்கள வெறியர்கள் எப்படியாவது தமிழ் மக்களை வெளியேற்றி விடவேண்டும் என்று, ஒரு வெறித்தனமான பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, தமிழ் மக்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வோடு, பல்வேறு உணர்வுகளுக்கு ஆளாகியிருக்கின்ற இந்த குட்டிமணி, ஜகன் ஆகியோர் போலீசாரை, காவல் துறையைச் சார்ந்த ஒருவரை கொலை செய்ததாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இந்த தண்டனையை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கோரக்கூடிய இந்த தீர்மானத்தை நம்முடைய மாமன்றம், அனைத்துக் கட்சிகளும், இங்கே அங்கம் வகிக்கின்ற அனைத்து உறுப்பினர்களும் ஏகோபித்து, இந்த தமிழக அரசினுடைய வேண்டுகோளின் பேரில் இதை ரத்து செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய பிரதம அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும் முறையில் நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பியாக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இலங்கையிலே வசிக்கக்கூடிய தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதற்காக சிங்கள வெறியர்கள், அவர்களைத் தனிமைப்படுத்துவதற்காக நடைபெறுகின்ற இயக்கத்தில், அங்கேயிருக்கின்ற ஜனநாயக சக்திகளும், இலங்கையிலே வாழும் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பாக ஒத்துழைக்க வேண்டும். இலங்கையிலே வாழக்கூடிய தமிழ்மக்கள் ஏதோ சிங்களவர்களுக்கு எதிரிகள் என்ற உணர்வோடு அல்லாமல் அவர்களுக்கு சகல உரிமைகளையும் வழங்கி, அங்கே இருக்கக்கூடிய ஜனநாயக இயக்கம் செயல்படுத்தற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில்தான், இந்த தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கு அடியோடு ஒரு தீர்வு காண முடியும். அந்த ஜனநாயக இயக்கம் வெற்றி பெறுவதற்கு நாம், தமிழ் மக்கள் அனைவரும் உதவ வேண்டியது மிகமிக அவசியம்.

அங்கே இருக்கின்ற தமிழ் மக்கள் தாக்கப்படும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பதிலும், அது நம்மைத் தாக்குவது போன்ற உணர்வு நம் எல்லோருக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்தத் தாக்குதல்களை தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். தமிழ் மக்கள் அனைவரும் தங்கள் உரிமைகளைப் பெற்று, அவர்களும் மனிதர்கள், அவர்களும் இலங்கையிலே வசிக்கின்ற பிரஜைகள் என்ற நிலைமையை உண்டாக்குவதற்கு, வழிவகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கான முறையிலே இந்திய அரசு தலையிட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்தத்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 செப்டம்பர் 10]

தீர்மானத்தை, நம்முடைய தமிழக அரசு, இந்தப் பேரவையின் தீர்மானத்தை ஏற்று, மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக வழிமொழிந்து அமர்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஈழத்து தமிழன் நலனுக்காக போராடி, இன்று மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற குட்டிமணி, ஜெகன் ஆகிய இருவருடைய மரண தண்டனையை ரத்து செய்வதற்கான ஒரு வேண்டுகோளை இந்தப் பேரவையில் ஒரு மனதாகச் சொல்லி, அதன் மூலம் இந்த தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நடுவன அரசுக்கு பரிந்துரை செய்ய அருமைக்குரிய நண்பர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த தீர்மானத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

விடுதலைப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில் பகத் சிங், குருதேவ், ராஜ்குரு ஆகியோருக்கு ஏற்பட்ட நிலையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அண்ணல் காந்தி போன்றவர்கள் அன்று ஜனநாயக ஆட்சி இல்லாத நேரத்தில் விடுதலைக்காக போராடியதை எடுத்துக் கூறினார்கள். அண்ணல் காந்தி அடிகள் மக்களுடைய பிரதிநிதியாக நின்று வா தாடினார்கள். பகத் சிங், குருதேவ், ராஜ்குரு போன்றவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதித்து இருந்தாலும் கூட அவர்களுடைய தியாகத்தை சொல்லி சொல்லி மக்கள் நாட்டு பாடல்கள் பாடிக்கொண்டு இருந்தது நமக்குத் தெரியும். ஆனால் அதிவிருந்து ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டு தூக்கு மேடை ராஜகோபால் என்று அடையாளமாக, அறிகுறியாக அழைக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு தூக்கு மேடை வரை சென்று விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். ஆக, உலக வரலாற்றிலே இருக்கின்ற சான்றுகள் ஒரு புறம் இருக்க, உள்நாட்டு சான்றுகள் இருக்கின்ற இந்த இந்திய திரு நாட்டிலே மாபெரும் மாமன்றத்திலே இந்த தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது.

குட்டிமணி, ஜெகன் இருவரும் மக்களுடைய நல்வாழ்வில் அக்கறை கொண்டு நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்ற உரிமைகளுக்காக ஈழத்து வேழங்களாக எழுந்து நின்று போராடியிருக்கிறார்கள், அப்படி போராடுகிறபோது அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்களுடைய சித்தத்தை மதியாது சித்திரவதை

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

செய்யப்படும்போது கூட புன்னகையோடு தியாகம் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் புன்னகை பூத்தாலும் கூட இங்கே இருக்கக்கூடிய மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள் அவர்களுடைய விடுதலை வேண்டும் என்று கோருகிறோம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்கெங்கே விடுதலை போராட்டங்கள் நடைபெற்றன என்பதை அழகாக தொடுத்துச் சொன்னார்கள். மனிதாபிமான உணர்வு கொண்ட டாக்டர்கள் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள்.

அவர்கள் மக்களுடைய உரிமைக்காக போராடுகின்ற காரணத்தால் காந்தி அடிகளும் அதைத்தான் சொன்னார். இந்திய மக்களுடைய விடுதலைக்காக போராடுகிறேன் என்று சொன்னார். அடிமைப்பட்ட மக்கள் அத்தனைபேருக்காகவும் நான் போராட வேண்டும். அதனை நான் இங்கிருந்து ஆரம்பிக்கிறேன். எங்கிருந்தாவது தொடங்கத்தான் வேண்டும் அல்லவா? அதைப்போல் இன்று இரண்டு இளைஞர்களுக்கு தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு வீர இளைஞர்களும் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே நமது கோரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். விடுதலை செய்யப்படுவதன் மூலம் தான் அவர்களுடைய உரிமையை மதிக்கிறோம் என்பது மட்டும் அல்ல மனிதாபிமானத்தை மதிக்கிறோம் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். எனவே இந்த அரசாங்கம் அதற்கு செவிசாய்க்கும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு. ஏன் என்றால் வெள்ளையர் ஆதிக்கத்தில் இந்தியாவும் இருந்தது, இலங்கையும் இருந்தது, நாமும் துன்பம் பட்டோம். அவர்களும் துன்பப்பட்டார்கள். நாமும் விடுதலை பெற்றோம். அவர்களும் விடுதலை பெற்றார்கள். விடுதலை பெற்ற நாட்டில் ஒரு அங்கமாக இருக்கின்ற இந்தப் பேரவை, விடுதலை பெற்ற நாட்டினுடைய அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் இடப்படுவதை இந்த மாபெரும் தேசத்தின் பிரதமருக்கு பரிந்துரை செய்வதற்கு முன்வந்திருக்கிற இந்த தீர்மானத்தை இங்கே நாம் ஏகமனதாக, ஒரே மனதாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மனித இதயத்தையே கொடுகின்ற ஒரு தீர்மானமாக இது இருக்கும். அது மட்டும் அல்ல; குட்டிமணி ஹெகன் போன்றவர்கள் எந்த உரிமைக்காக போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த உணர்வினை நாமும் நம்மை ஈடுபடுத்திகொண்டிருக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காக காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பில் நான் வழி மொழிகிறேன்.

திரு. ஜி. ஸுரத்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காமராஜ் காங்கிரஸ் தலைவர் மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள் முன் மொழிந்த இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து, தமிழுக்கு எல்லாம் பெருமை சேர்த்து, தமிழுக்கு ஆபத்து வருகிற நேரங்களிலும், அதற்குத்துணை நின்று போராட தயாகார இருக்கிறது என்பதை இந்திய நாட்டிற்கு எடுத்துக் கூறு

கின்ற வகையில் தமிழுக்கும், தமிழனுடைய உயர்வுக்கும் தமிழனுக்காகவும் போராடி இன்றைக்கு தூக்கு மேடைக்கு போவதற்கு துணிந்து விட்ட அந்த இளைஞர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கின்ற வகையில் அவர்களுடைய தண்டனையை ரத்து செய்கின்ற தீர்மானத்தை அந்த மக்களை காப்பாற்றுகின்ற வகையிலே ஒரு தீர்மானத்தை இயற்றி ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் நம்முடைய அவையில் பல கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னதை ஆதரித்து இந்தியக் குடியரசுக் கட்சி சார்பில் அதை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது தனியார் தீர்மானம் என்ற முறையிலே இங்கே இருக்கின்ற அனைவருடைய உள்ளத்திலேயும் இருக்கின்ற எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பாகக் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் எந்த நல்லுணர்வோடு எந்த விதமான களங்கமுமின்றி அந்த ஆதரித்தார்களோ அதே நிலையில் தமிழக அரசும் அதை ஆதரிக்கிறது என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாரன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தபோது சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு இங்கே மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது இங்கே கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கின்ற தமிழ் இளைஞர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்றும் அவர்களை யாரிடமும் ஒப்படைத்துவிடக் கூடாது என்றும் அதுபோன்ற உணர்வுகளையெல்லாம் வார்த்தைகளாக்கி நல்ல செய்திகளை நமக்குத் தந்தார்கள். இந்தத் தமிழக அரசைப்பற்றி, இது எடுத்து இருக்கின்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். காரணம், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நல்ல உள்ளத்தோடு சொன்னார்கள் என்ற அடிப்படையில் நான் சொல்கிறேன். என்னென்ன பேரணிகள், என்னென்ன பிரச்சனைகள் என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கருத்துப்பட வேறு வார்த்தைகளிலே அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். குட்டிமணி என்கிற யோகச்சந்திரன் என்கிற ராஜரத்தினம் என்று அழைக்கப்படுகிறவருடைய வாழ்க்கைக்கும் அவர்களுடைய நிலைமைக்கும் தமிழகத்திற்கும் என்றிலிருந்து தொடர்பு இருந்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியது நீங்காத கடமை என்று கருதுகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வன்முறை என்ற பெயரில் யார் மீதும் பழி சுமத்தி - அதிலே தமிழகத்தை காப்பாற்றுகின்ற இடமாக தன்னை ஆக்கிக் கொண்டு அதற்கு தன்னை உட்படுத்திக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருக்கிற தமிழ்

1982 செப்டம்பர் 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இளைஞர்களை-தண்டனைக்கு உள்ளாக்கவேண்டுமென்ற ஆசை இந்த தமிழக அரசுக்கு இல்லை என்பதையும், ஆகவே திரும்ப இலங்கை அரசிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அறவே இல்லை என்பதையும் நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏன் கைது செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றி காவல் துறை கைது செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றி நாடு அறியும். வன்முறையில் நடப்பதற்கு அவர்கள் துப்பாக்கிகளைப் பயன்படுத்துகின்ற நிலை உருவானதால்தான் எல்லோருக்கும் உள்ள சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதே தவிர, அதுவரையில் தமிழகத்திலிருந்து ஒருவர்மீதாவது அப்படிப்பட்டவரீமீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா, கைது செய்ததா, தேடி அலைந்ததா, குற்றப் பத்திரிக்கை அங்கே தாக்கல் செய்ததா என்பதை நாடு அறியும். அந்த நிலைமைகள் நடைபெறாமல் இருந்தால் தமிழகத்திலே அந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்காது. அதைச் சொல்லும்போது குட்டிமணி என்பவர் மட்டுமல்ல, இதைத் தொடர்ந்து, பல ஆண்டுகளுக்கு தமிழகத்திலே அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள இடம் பிடிக்கவும் அவர்கள்மீது சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருந்திருக்கின்றன என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட்டால் தான் இந்த அரசு நாணயமாக நேர்மையாக எந்தவிதமான வெறுப்புணர்ச்சிக்கும் ஆட்படாமல் நியாயத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே உள்ள அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் உண்மையைத் தெரிந்துக் கொள்ள முடியும் என்பதற்காக இந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளை நான் படிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை தமிழக அரசு முழு மனதோடு அப்படியே ஏற்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் அதிலே எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. 1. குட்டிமணி என்ற யோகச்சந்திரன் என்ற ராஜரத்தினம் 2. குட்டிமணி என்ற ஈஸ்வரலிங்கம் மற்றும் 3. சந்திரலிங்கம் என்கிற சந்திரி என்ற சிவகுமார் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களாகிய மூன்று இலங்கை யினைச் சேர்ந்த இளைஞர்களை 18.11.73 அன்று வேதாரண்யம் காவல் துறையினர் வேதாரண்யம் காவல் நிலைய எல்லைக்குள் உள்ள தென்னம்புரம் என்ற இடத்தில் காலை 9 மணி அளவில் கைதுசெய்து குற்றநடைமுறை சட்டப்பிரிவு 54 மற்றும் இந்திய பாஸ்போர்ட் சட்டப்பிரிவுகள் 3(2) 3(3)இன் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு அவர்கள் நீமாண்டில் வைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் இந்திய எல்லைக்குள் தக்க பயண அனுமதிசீட்டு இன்றி நுழைந்திருந்தார்கள். சென்னையில் இருக்கின்ற இலங்கை துணை ஹைசமிஷனர் அலுவலகத்திலிருந்து 30.11.73 அன்று மாநில அரசுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் இந்த மூவரும் இந்தியாவிலிருந்து வெடிப்பிடொருள்னை இலங்கைக்குக் கடத்துவதில் ஈடுபட்டதற்காக இலங்கை காவல்துறையினரால் தேடப்பட்டு

[திரு.எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 செப்டம்பர் 10]

வருவதாகவும், அவர்களை கைதுசெய்து இலங்கைக்குக் கொண்டு போவதற்கு இலங்கை காவல்துறை அதிகாரி ஒருவர் வந்திருப்பதாகவும் அவர்களை இலங்கை போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்குமாறும் கேட்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12.40)

31.5.73 அன்று இலங்கைப் பிரஜைகள் ஒட்டிச்சென்ற நாட்டுப் படகு ஒன்று இலங்கைக் கப்பற்படையினால் பிடிக்கப்பட்டது. அதில் 20,000 வெடிபொருள்கள் (Etonators) இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவைகள் குட்டிமணி என்பவரின் பெயரில் அனுப்பப்பட்டு இருந்தன. சென்னையிலிருந்தும், ஐதராபாத்திலிருந்தும் அவைகள் வாங்கப்பட்டிருந்தன என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த வெடிபொருள்கள் திரு ஜே. மணி என்பவரால் குட்டிமணிக்கு விற்கப்பட்டு இருந்தது என்பது விசாரணையில் தெரிய வந்தது. அவைகள் நாட்டுப்படகு ஒன்றில் வேதாரண்யத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டு இலங்கை சென்று கொண்டிருக்கையில் தான் இலங்கை கப்பற்படையினரால் குறுக்கீடு செய்யப்பட்டு கைப்பற்றப்பட்டது. குட்டிமணி என்பவர் தலைமறைவானார். அவரைக் கைது செய்ய முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருந்தன.

இந்த நிலையில்தான் வேதாரண்யத்தில் திரு. சூட்டிமணியும் அவரைச் சேர்ந்த வேறு இருவரும் தமிழக காவல் துறையினரால் மேற்கூறியவாறு கைது செய்யப்பட்டனர். சென்னையிலுள்ள இலங்கை தூதரகத்திலிருந்து கோரிக்கை வந்ததும் அப்போது இருந்த தமிழக அரசு, மைய அரசு வெளி விவகார அமைச்சு கத்துக்கு உடனடியாக டெலக்ஸ் மூலம் செய்தி அனுப்பி இலங்கைத் தூதரது கோரிக்கையின் மீது மைய அரசின் அறிவுரையைக் கோரியது.

இதற்கிடையில் அவர்களை மைய அரசு உத்தரவு வரும் வரையில் ஜாமீனில் வெளிவிட வேண்டாமென்றும், குற்றவியல் நீதிபதியை அணுகி அவர்களைத் தொடர்ந்து காவலில் வைத்திருக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் தஞ்சாவூர் காவல்துறை கண்காணிப்பாளருக்கு உத்தரவிடும்படி 7.12.73 அன்று காவல் துறைத் தலைவர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்.

10-12-73 நாளிட்ட டெலக்ஸ் செய்தியில் மேற்கூறிய மூன்று இலங்கை இளைஞர்களை இலங்கை காவல்துறை அதிகாரிகளிடம் அவர்களை இந்தியாவிலிருந்து நாடு கடத்திச் செல்வதற்கென ஒப்படைப்பதற்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்ற மைய வெளி

1982 செப்டம்பர் 10]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

விவகார அமைச்சகம் டெலக்ஸ் செய்தி மூலம் தெரிவித்தது. அயல் நாட்டினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட 1957 ஆம் ஆண்டு ஆணையின் படி மைய அரசுதான் அவர்களை நாடு கடத்த வேண்டும். எனவே, அவர்கள் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வழக்கு முடிவதற்கு முன் அவர்களை நாடு கடத்துவதற்கான முறையான ஆணைகள் மைய அரசிடமிருந்து பெறப்படவில்லையென்றால் அவர்கள் விடுதலையாகி தலைமறைவாகிவிட ஏதுவாகும் என்ற நிலை மைய அரசுக்கு டெலக்ஸ் செய்தி மூலம் எடுத்துக் கூறப்பட்டு, அந்த மூன்று இளைஞர்களையும் நாடு கடத்துமாறு ஆணைகளை விரைவில் பிறப்பிக்குமாறு மைய அரசை அப்போதைய மாநில அரசு கோரியது.

வேதாரண்யம் காவல்துறையினர் கொடுத்த வழக்கு 28-12-73 அன்று விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவிருந்தது. 26-12-73 அன்று மைய உள்துறை அமைச்சகம் 1946 ஆம் ஆண்டு அயல்நாட்டினர் சட்டத்தின் கீழ் மேற்கூறிய மூன்று இளைஞர்களையும் நாடு கடத்தி ஆணைகள் பிறப்பித்தது. இதற்கிடையில் பாஸ்போர்ட் சட்டத்தின் மீறியதற்காக அவர்கள் மீது தொடுக்கப்பட்ட வழக்கில் திருத்துறைப்பூண்டி சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்கள் மூவரும் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்மானித்து 10-1-74 அன்று அவர்களுக்கு தலா ஒரு மாதம் சிறை தண்டனை விதித்தார். அதுவரை குற்றவாளிகள் மூவரும் ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். தண்டனைக்காலம் முடிந்து 9-2-74 அன்று விடுதலைப்பெற்றார்கள். உடனடியாக அவர்கள் இலங்கை காவல்துறை இரகசிய புலனாய்வுத் துறை அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு 10-2-74 அன்று மீனம்பாக்கம் விமான நிலையம் மூலம் இலங்கைக்கு கொண்டு போகப்பட்டார்கள். அவர்கள் இலங்கைக்கு கொண்டுபோகப்பட்டபின் அவர்கள் மீது அங்கு இலங்கை அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்ற விபரம் நம்மிடம் இல்லை.

இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் சில நேரங்களில் பொதுப்பணிகளில் இருப்பவர்கள் சிலவற்றை செய்வதற்கு கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அதற்கேற்ப அவைகள் நடைபெறும். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிற விதமும் ஜாமினிலே விடுவதற்கோ, பாதுகாப்பாக வைத்து அவர்கள் உயிரையும் பாதுகாக்கக்கூடிய நடவடிக்கையை நாங்கள் எடுத்திருக்கிறோம் என்றால் எங்களுடைய நல்ல எண்ணத்திற்கு அடையாளமே தவிர பழி வாங்குவதற்கு அடையாளம் இல்லை. பிரதம அமைச்சருக்கு சடிதம் எழுதினோம். உங்களுக்குத் தெரியும். அனைத்துக் கட்சியினரும் அங்கே போய் பார்த்தோம். இறுதியாக அண்மையில் தேசிய குறிப்பிட்டு நேரத்தை வீணாக்க விருப்பவில்லை. கடைசியாக எழுதிப் கடிதத்தில் என்ன எழுதினோம் என்றால், இந்திய வெளி நாட்டு அமைச்சகத்தின் மூலம் அங்கே இருக்கிற இலங்கை ஜனாதிபதிக்கு கோரிக்கை விடுத்து இந்த தண்டனையை ரத்து

[திரு. எம். ஜி இராமச்சந்திரன்]

[1982 செப்டம்பர் 10]

செய்யவேண்டுமென்று அதிலே குறிப்பிட்டு இருந்தோம். அதை அனுப்பிய முறை நியாயமான முறை என்பதன் விளைவாக, அவர்கள் தாங்களே அதைப்பற்றி குறிப்பிடுவது போல கடிதம் எழுதி, அது அங்கே இருக்கிற தூதுவரிடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி இரண்டு நாட்களுக்கு முன் அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மைய அரசும் இதிலே அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதையும், அதற்கு இந்த தீர்மானம் இன்னும் உதவும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டி, இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்தவர்களை நான் பாராட்டி, அதரித்தவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி, நான் என்னுடைய கருத்துக்களை வைத்ததற்காக நீங்கள் மகிழ்வீர்கள், உண்மை நிலைமையை நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, நிச்சயமாக உங்கள் ஆதரவோடு அந்த உயிர்களை சாப்பாற்றுவதற்கு எங்களால் இயன்ற அனைத்து வழிகளிலும் நாங்கள் பாடுபடுவோம் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தெவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“இலங்கையில் தமிழர் உரிமை காக்க போராடிய திரு. செ. யோகச்சந்திரன் என்ற குட்டிமணி, திரு. க. ஜெகநாதன் ஆகிய இரு தமிழ் இளைஞர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டு இருப்பதை ரத்து செய்ய, தலையிட்டு ஆவண செய்யும்படி இந்திய தலைமை அமைச்சருக்குப் பரிந்துரை செய்யும்படி, தமிழக அரசை இப்பேரவை வேண்டிக்கொள்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

8. அரசினர் தீர்மானங்கள்— தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவை அலுவல் வரிசை மாற்றம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் விதி 30(3)-ன் கீழ் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 10, அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்) என்ற தலைப்பின்கீழ் வரிசை எண் (i) 1982-ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 43/1982) என்ற சட்ட முன்வடிவு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் இருப்பதன் காரணமாக பின்னர் எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும். மற்ற சட்டமுன்வடிவுகள் தொடர்ந்து வரிசைப்படி எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.